

224

2268-2277

A SZÁNDÉKOS EMBERÖLÉS

2268 Az ötödik parancsolat nagyon súlyos bűnként tiltja a közvetlen és szándékos emberölést. A gyilkos és mindazok, akik szándékosan vesznek részt a gyilkosságban, olyan bűnt követnek el, amely az égbe kiált bosszúért.

A csecsemőgyilkosság, a testvérgyilkosság, az apa és anyagyilkosság, és a házastárs meggyilkolása különösen súlyos bűncselekmények, tekintetbe véve azokat a természetes kapcsolatokat, amelyeket tönkretesznek. Fajnemesítő vagy közegészségügyi megfontolások egyetlen gyilkosságot sem indokolhatnak, még akkor sem, ha a közhatalom parancsolja.

2269 Az ötödik parancsolat tiltja, hogy bármit tegyünk azzal a szándékkal, hogy közvetve előidézzük egy személy halálát. Az erkölcsi törvény tiltja, hogy bárkit komoly ok nélkül halálveszélynek tegyünk ki, vagy hogy elmulasszunk segítséget nyújtani a veszélyben lévőnek.

Az, hogy az emberi társadalom eltűri a nyomor olyan formáit, melyek halált okoznak - - anélkül, hogy annak orvoslására törekedne --, botrányos igazságtalanság és súlyos vétség. Akik a kereskedelmi kapcsolatban uzsorát érvényesítenek és üzletemberként felebarátaik éhínségét és halálát váltják ki, közvetett emberölést követnek el és felelősek érte.

Az akaratlan, nem szándékos emberölés erkölcsileg nem beszámítható. De nem mentesül az ember a súlyos bűn terhe alól, ha arányos ok nélkül cselekedett úgy, hogy halált okozott, még ha nem is állt szándékában.

AZ ABORTUSZ

2270 Az emberi életet fogantatása pillanatától feltételek nélkül tisztelni és védeni kell. Az emberi lény személyi jogait létének első pillanatától fogva el kell ismerni, ezek közé tartozik minden ártatlan lény sérthetetlen joga az élethez.

"Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek; mielőtt megszületnél volna, megszenteltelek" (Jer 1,5).

"A csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor a rejtekben keletkeztem, és a föld mélyén elindult az életem" (Zsolt 139,15).

2271 Az Egyház az első századtól kezdve hangsúlyozta minden szándékos abortusz erkölcsi rosszaságát. Ez a tanítás nem változott és változatlan marad. A közvetlen, azaz akár célként, akár eszközként szándékolt abortusz súlyosan ellenkezik az erkölcsi törvénnyel:

"Ne öld meg a magzatot abortusszal, és ne pusztítsd el a születése után."

"Isten ugyanis, az élet Ura, az élet megőrzésének magasztos szolgálatát az emberekre bízta, és ezt emberhez méltó módon kell teljesíteni. Az életet tehát a fogantatástól kezdve a legnagyobb gonddal oltalmazni kell: az abortusz és a csecsemőgyilkosság szégyenletes gaztett."

2272 A formális együttműködés az abortuszban súlyos bűn. Az Egyház ezt az emberi élet ellen elkövetett bűntényt egyházi büntetésként kiközösítéssel sújtja. "Aki abortuszt végez, ha valóban megtörténik, latae sententiae, önmagától beálló kiközösítésbe esik" "magának a büntetendő cselekmény elkövetésének tényénél fogva", a jogban meghatározott föltételek mellett. Az Egyház ezzel nem beszűkíteni akarja az irgalmasság terét, hanem kifejezésre juttatja az elkövetett bűn súlyosságát, a megölt csecsemőnek, szüleinek és az egész társadalomnak okozott jövátéhetetlen kárt.

2273 Minden ártatlan ember elidegeníthetetlen joga az élethez a polgári társadalomnak és törvényhozásának alkotóeleme:

"A személy elidegeníthetetlen jogait a polgári társadalomnak és a közhatalomnak el kell ismernie és tiszteletben kell tartania; ezek a jogok nem függenek sem az egyes emberektől, sem szüleiktől és nem is a társadalomtól vagy az államtól erednek: az emberi természethez tartoznak, a személyhez tapadnak a teremtő tevékenység erejével, melyből maga a személy származik. Ebben az összefüggésben föl kell hívnunk a figyelmet arra, hogy ezen alapvető emberi jogok közé tartozik az élethez és a testi épséghez való jog, mellyel minden emberi teremtmény rendelkezik fogantatása pillanatától egészen a halálig."

"Amikor a polgári törvény az emberek egy csoportjától elveszi azt az oltalmat, melyet a törvénynek nyújtania kell, az állam e tétével tagadja minden polgárának törvény előtti egyenlőséget. Amikor az állam nem alkalmazza erejét mindenki -- leginkább a gyöngébbek -- jogainak védelmére, meginognak a jogállam alapjai. (...) A magzatot a fogantatás pillanatától megillető tiszteletből és védelemből következik, hogy a törvénynek megfelelő büntetéssel kell válaszolnia a magzat jogainak bármely szándékos megsértésére."

2274 Mivel a magzattal fogantatása pillanatától kezdve személyként kell bánni, épségét a lehetőségekhez képest a többi más élőlényhez hasonlóan védelmezni, gondozni és ápolni kell.

A magzati vizsgálat erkölcsileg megengedett, "ha tiszteletben tartja az embrió és az emberi magzat életét és épségét, és minden egyes magzat megtartására vagy gyógyítására irányul (...). De súlyosan ellenkezik az erkölcsi törvénnyel, ha a vizsgálat eredményétől függ az abortusz. A diagnózisnak nem szabad azonosnak lennie a halálos ítélettel."

2275 "Megengedettnek kell tekinteni az emberi magzaton végzett beavatkozásokat azzal a föltétellel, hogy tiszteletben tartják a magzat életét és épségét, nem jelentenek számára túlzott kockázatot, hanem gyógyítására, egészségi állapotának javítására vagy életbentartására irányulnak."

"Erkölcstelen emberi magzatokat azzal a szándékkal létrehozni, hogy »biológiai alapanyagként« hasznosítsák."

"Bizonyos beavatkozási kísérletek a kromoszóma- vagy génörökségbe nem gyógyító jellegűek, hanem arra irányulnak, hogy valamilyen szempont (pl. fiú--leány, erős--okos, alacsony--magas) szerint meghatározott tulajdonságú emberi lényeket hozzanak létre. Az ilyen beavatkozások ellentétesek az emberi lény személyi méltóságával, sérthetlenségével és egyetlen, meg nem ismételtető identitásával."